

נמרוד בר-עם סוֹטְרַת הַלֵּב¹

ראי, אֵלֶבָה,² עֵץ מְבִיט בְּשִׂרְשָׁיו שְׁבֹאֲגָם,
עֲלִיו נוֹשְׂרִים אֶל צִמְרָתוֹ, וְנִשְׁמָתוֹ כְּאֲדוֹתָם.

הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹב נוֹפֵלֶת, כְּאִבּוֹן אֶל הָעֶרֶב, מִצְהָרֵי תִקְוָתָהּ,
צְחוּק רְצוּנָה חִפְשִׁי, מְרַעֵיד עַד קִצּוֹת מְסֻלָּתָהּ.
אִם מִפְרָשִׁית עוֹד תַּחֲפֹשֶׂה בְּאֶפֶק, מָה תִּמְצָא בְּחִשְׁכָּה?

לֹא אֲבָקֶת יְלָדוֹת זוֹהֶבֶת, פְּרִי הָאֵיִקְלִיפְטוֹס בְּשָׂרְב;
לֹא פְרִיטַת אֲצָה חוֹלְמַת בְּעַד דֶּקֶל מְעַפְעֵף כּוֹכֵב;
לֹא קְטִיפַת עֵינָיו שֶׁל סְנִיֶּדְרֵס³ (עַל בְּשָׂרָיו נוֹגֵן קֶצֶב);
הַזְמַן הַמוֹם בּוֹהָה בְּשֶׁקֶט, קוֹטְאֵן⁴ תּוֹלָה תְּוִי מְזוֹנוֹתָיו.

לֹא אֲמִי שְׂאֵבְדָה בְּאֲדֵי כְרוֹבִית; לֹא אֲבִי שְׁבִקְשִׁיתִי בְּשִׁבְרֵי עֲרְמוֹנִים;
לֹא צְחוּקְךָ שְׁחַמֵּק אֶל מִי הַתִּירָס; לֹא לְדָתִי אֶת עֲצָמִי
כְּפִצֵּעַ פְּרִי הַתְּאֵנִים.

לֹא הַדְרָכִים כִּלְן (הֵן מוֹבִילוֹת לְמַגְרָה), שֶׁם אִבּוֹן מְנַצַּחַת צֵב;
(חִסְרַת חֲדוּהָ, לֹאֶה וְיִמְרְנִיתִי הִיא שֹׁפֶת הַמְקַטְרוֹת הַעֵינֵפוֹת;
חוֹלַת מְעִים, מַעֲלָה בְּאוֹב הַרְהוּר אֶת נְעוּרֶיהָ, עֹזְבִתֶיהָ מְאֻכָּנֹב);
לֹא כְתִיר מְדַבֵּר אוֹתָהּ אֲבֻדָּתִי; אֶת הָעָרוּץ שְׁכַחְתִּי
כִּנְהָר עוֹבֵר גְּדוֹתָיו.

לֹא סֹלְעִים מְנַצְחִים מְבַקְעֵי חֲזוּיוֹת, לֹא עוֹרְבִים הַלּוֹעֲטִים עֲלֵיהֶם
אֶת אֲשֶׁר הִבְיָאוּ חִסְדוֹת; לֹא תִקְנִיתִי כְּעֵלִים, לֹא עֵקְשׁוֹתִי בְּשָׂרְכִים,
לֹא תְבוֹסְתִי כְּקוֹצִים מְנַפְצִים; לֹא בּוֹדֵד הֵייתִי כְּרַעַל בְּכוֹס,
לֹא זָחוּחַ כְּכַרְבוּר סֶכֶר; וְלֹא רִכְכִּיתִי עַל תַּפִּים
אֶל אֲרֵץ הַמַּתִּים,
(מָה תִּבְקַשׁ שְׁתִּיקַת פְּרָפֵר בֵּין הַסְרְטָנִים הַעֲסוּקִים?)

לא חלמתי שלמותי כשזיף על השלחן;
לא לחשתי תדהמת העשב מנדיבות המעין;
לא יפה כצבי כנגד כבד העולם, לא בזהק כנצחונן
של הסנוניות במעופן.

העיפות פסלה שנתי,
ומואזין בחלומי, קולו לטף זמזום דבורה;
לא חרדתי רעם קץ כאגוז בקערה;
יפה ושברירית כשפת הר געש, האמת עכשו מורה:
תמימים צללי המערה, ואין בהם שררה.
לא נתפסתי כחלב בשפתי הנערה
לא כרמון זקן נרצחתי, מכתים ידה הצעירה,
לא מגע השושנה של שדי אמך האהובה
לא תשוקת היבסקוס אל האפלה הקעורה

הניחי, אלבה, לשבולים הכועסות, הלומות הרוח,
לבורותם היודעת של בוהי הקירות,
לקץ בורותם של בוהי הלוח

והעולם אינו חלום, אלבה,
אינו חלום, אינו חלום,
אינו חלום וכחלום עבר;
ולא האהבה, אלבה, כזו, אף האהבה אינה דבר;
ולא האל שהוא האהבה, אלבה,
(גם בשבילו קצת מאחר)

ראי, אלבה,
מעולם לא בקשתי דבר.
האם הייתי דבר מה?
אולי הייתי דבר מה:
רחוק מרדי להבין, קרוב מרדי להתפעל,
אחוז כתינוק ועל בן אובד

וְנָטוּשׁ לְבָלִי שׁוֹב כְּאִי בּוֹדֵד.
אֶגֶזוּ הַמְרַחֵב גְּדֵל וְהוֹלֵךְ,
וְנִשְׁמוֹתֶיךָ בְּאוֹת כְּגִלִּים,
בְּאוֹת וְהוֹלְכוֹת, וְהוֹלְכוֹת,
הַקְּשִׁיבִי: רַק רַחֵשׁ צְדָפִים.

הַנְּדְרִיקָה⁵ מִבִּיטָה בְּשֶׁרְשִׁיהָ בְּאַגַּם,
חַיִּיךָ דְקִיק לָהּ כְּשֶׁל שַׁחַר, כִּי מִבִּיט בָּהּ הָאָדָם.

לְכֵן דְעִי, אֶלְבָּה, אֵת תְּפִלַּת הַלֵּב,
גְּדוּלָה מִמְנַה אֵין, יְחִידָה הִיא, אֵין אַחֲרֶת,
אֲמֵתִית כְּתֵהוּם, וּמִתּוֹקָה כְּתֵהוּם מִבְּקָעָה;
כֹּל נַחְלִי תֵהוּם הֵם עֲנַפְיָה; וְצָבָא הַכּוֹכְבִים נוֹשֵׁר אֶל צְמֶרְתָּהּ,
הַמִּיָּתָה: מִסְלָתָם.

הַצְּמִירִיהָ כְּנִשְׁקוֹת אֵב לְמִצְחָהּ שֶׁל נִשְׁמֶתָהּ, כְּכִטָּן אִם לְטוֹטְפוֹת לְבָהּ,
לִיִּמְבוּס הַנוֹשֵׁק שְׁבָעִים פְּעַם בְּרָקָה, חֲזוּךְ.

אֲמָרִי:

”הֶלְכָה, הֶלְכָה,

אֶל הַחוּף הַנְּגִדִי הֶלְכָה”

וּמִפְרִשִׁית, אִם תַּחֲפֶשֶׁת בְּאַפְּקָה,

מָה תִּמְצָא בְּחֶשְׁכָה?

אֶלְבָּה,

הַצּוֹרוֹת הַצּוֹחֲקוֹת דוֹהֲרוֹת.

¹ סוּטֶרֶת הַלֵּב (הַרִידֵאִיהַ סוּטֶרֶה), יִצִּירַת יִסוּד שֶׁל הַבּוֹדֵהִיזִם, הִיתָה הַשְּׂרָאָה לְשִׁיר זֶה. יִצִּירוֹת נּוֹסְפוֹת שֶׁנּוֹכַחְתוּן מִרְכוּזִית בְּשִׁיר הֵן הַצִּירוֹת: ”אִישָׁה יוֹרֶדֶת אֶל הַרְחֵצָה” מֵאֵת רִמְבַּרְנֶרֶט, ”דִּיוֹקְנֵי שֶׁל פֶּרְנִץ סְנִיִּדְרֶס” מֵאֵת יֶאֱן וֶן־אֵיִיק, צִירוֹת הַטֶּבַע הַדּוֹמֵם שֶׁל סְנִיִּדְרֶס עֲצֵמוּ וְצִירוֹתֵי שֶׁל קוֹטָאן.

² אֶלְבָּה (”לְבָנָה”, ”שַׁחַר”) הִיא הָאֵלָה הַלְּבָנָה. בְּעֵינֵי רוֹבֶרְט גְּרִיִּיבֶס, זֶהֱי מוֹת הַשִּׁירָה עֲצֵמָה.

³ פֶּרְנִץ סְנִיִּדְרֶס (Snyders, 1657-1579), צִייר פֶּלְמֵי הִידוּעַ בְּעִיקָר בְּצִירוֹתֵי הַטֶּבַע הַדּוֹמֵם שֶׁלוֹ.

⁴ חוֹאן סַנְצִ'ס קוֹטָאן (Cotán, 1627-1560), צִייר בָּאוּרֹק סְפֶרְדִּי. אֵף הוּא הַתְּמַחָה בְּצִירוֹתֵי טֶבַע דּוֹמֵם.

⁵ הַנְּדְרִיקָה שֶׁטּוֹפֶלֶס, אַהוּבְתוֹ וּפִילֶגְשׁוֹ שֶׁל רִמְבַּרְנֶרֶט, הִיא הָאִישָׁה הַיּוֹרֶדֶת אֶל תּוֹךְ דְּמוֹתָהּ שֶׁלָּהּ בְּצִירוֹתֵי שֶׁל רִמְבַּרְנֶרֶט הַנּוֹכֵר לְעִיל.